

آفات و بیماری‌های گیاهی
جلد ۷۹، شماره ۱، شهریور ۱۳۹۰

بررسی فون زنبورهای زیرخانواده‌ی Chrysidinae

در شمال غرب ایران (Hym.: Chrysidae)

Cuckoo wasps of the subfamily Chrysidinae (Hym.: Chrysidae)
in the north-west of Iran

لیلی پورفیعی^۱، حسینعلی لطفعلی‌زاده^{۲*}، علیرضا شایسته فر^۳ و مینا رمضانی^۴

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران

۲- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، تبریز

۳- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اراک

۴- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آشتیان

(تاریخ دریافت: مرداد ۱۳۸۹؛ تاریخ پذیرش: دی ۱۳۸۹)

چکیده

زنبورهای خانواده‌ی Chrysidae به دلیل رنگ‌آمیزی برآقی که دارند گروه جالبی از زنبورها به شمار می‌آیند که در ایران کمتر مورد توجه و مطالعه قرار گرفته‌اند. در این تحقیق تعداد ۳۰ گونه متعلق به ۹ جنس از زنبورهای زیرخانواده‌ی Chrysidinae از خانواده Chrysidae در شمال غرب کشور جمع‌آوری و مطالعه گردید. از میان گونه‌های شناخته شده، ۲۵ گونه برای فون ایران جدید می‌باشند. تعدادی از نمونه‌ها نیز برای دنیا جدید بودند که به دلیل کم بودن تعداد نمونه‌های آنها بطور کامل توصیف نشدند. کلیدهای شناسایی مربوط به جنس‌ها به همراه تصاویر مربوطه ارائه گردیده است. لیست گونه‌های جمع‌آوری شده در این تحقیق عبارتند از:

Chrysis angustifrons Abeille, 1878; *Chrysis annulata* Buysson, 1887; *Chrysis comta*

* Corresponding author: lotfalizadeh2001@yahoo.com

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمال غرب ایران

Förster, 1853; *Chrysis concolor* Mocsáry, 1892; *Chrysis fulgida* Linnaeus, 1761; *Chrysis gracillima* Förster, 1853; *Chrysis grohmanni boloivari* Dahlbom, 1854; *Chrysis kokandica* Radoszkowski, 1877; *Chrysis leachii* Shuckard, 1836; *Chrysis marginata* Mocsary, 1889; *Chrysis pulchella* Spinola, 1808; *Chrysis pyrrhina* Dahlbom, 1845; *Chrysis rubricata* Mocsary, 1902; *Chrysis soror* Dahlbom, 1854; *Chrysis near subanalis* Linsenmaier, 1968; *Chrysis taczanovski* Radoszkowski, 1876; *Chrysis viridissima* Klug, 1845; *Spinolia dournovi* (Radoszkowski, 1866); *Spintharina vagans* Radoszkowski, 1887; *Trichrysis cyanea* (Linnaeus, 1758); *Hedychridium dzhanelidzei* Semenov, 1967; *Hedychrum flavipes temperatum* Linsenmaier 1959; *Holopyga punctatissima* Dahlbom, 1854; *Omalus biaccinctus* (Buysson, 1893); 1854; *Pseudomalus bergi* (Semenov, 1932).

واژه‌های کلیدی: خانواده Chrysidae، زیرخانواده Chrysidae، فون، زنبور، ایران، آذربایجان

شرقی

Abstract

The cuckoo wasps (Hymenoptera, Chrysididae) having interesting metallic coloration are interesting family of wasps that are not studied sufficiently in Iran. This family is reviewed in Iran, based on recently collected materials from north- west of Iran and available literature. Thirty species are listed from the subfamily Chrysidae of which, 25 species are recorded for the first time from Iran. In addition, keys to Iranian genera and discussions of these species are given. Found species in this research were listed:

Chrysis angustifrons Abeille, 1878; *Chrysis annulata* Buysson, 1887; *Chrysis comata* Förster, 1853; *Chrysis concolor* Mocsáry, 1892; *Chrysis fulgida* Linnaeus, 1761; *Chrysis gracillima* Förster, 1853; *Chrysis grohmanni boloivari* Dahlbom, 1854; *Chrysis kokandica* Radoszkowski, 1877; *Chrysis leachii* Shuckard, 1836; *Chrysis marginata* Mocsary, 1889; *Chrysis pulchella* Spinola, 1808; *Chrysis pyrrhina* Dahlbom, 1845; *Chrysis rubricata* Mocsary, 1902; *Chrysis soror* Dahlbom, 1854; *Chrysis near subanalis* Linsenmaier, 1968; *Chrysis taczanovski* Radoszkowski, 1876; *Chrysis viridissima* Klug, 1845; *Spinolia dournovi* (Radoszkowski, 1866); *Spintharina vagans* Radoszkowski, 1887; *Trichrysis cyanea* (Linnaeus, 1758); *Hedychridium dzhanelidzei* Semenov, 1967; *Hedychrum flavipes temperatum* Linsenmaier 1959; *Holopyga punctatissima* Dahlbom, 1854; *Omalus biaccinctus* (Buysson, 1893); 1854; *Pseudomalus bergi* (Semenov, 1932).

Keywords: Chrysididae, Chrysidae, fauna, Hymenoptera, Iran, Azarbayjan-e-Sharghi province

مقدمه

در راسته بال غشائیان، زنبورهای خانواده‌ی Chrysidae به گروه نیش داران (Aculeata) و بالاخانواده‌ی Chrysoidea (یا Bethyloidea) تعلق دارند. اما نیش در آنها بسیار تحلیل رفته و به یک اندام تلسکوپی به نام تخمریز در ماده‌ها تبدیل شده است که این حالت در بین نیش داران منحصر به فرد است. رنگ‌های درخشان این زنبورها حاصل انعکاس نور از سطح پر نقش و نگار بدن آنهاست. این زنبورها ظاهری بسیار جذاب و زیبا دارند به طوری که به آنها نام "زنبورهای طلائی" نیز اطلاق می‌شود (Carpenter, 1999). به دلیل بیولوژی خاص این خانواده که شبیه به دارکوب است در انگلیسی بنام cuckoo wasps نیز خوانده می‌شوند. بیولوژی همه گونه‌های موجود در این خانواده بطور دقیق مطالعه نشده ولی مطالعات به عمل آمده نشان دهنده‌ی این امر است که این زنبورها پارازیت خارجی زنبورهای مختلف از خانواده‌های Tenthredinidae، Sphecidae، Megachilidae، Mesaridae، Eumenidae، Crabronidae، Apidae و Vespidae هستند. علاوه بر آن گزارش‌هایی مبنی بر حمله آنها به تخم Phasmatodes هستند. Kimsey and Bohart, 1991; Carpenter, 1999; Tormos *et al.* 2009; Agnoli and Rosa, 2010).

این زنبورها، دارای اندازه متوسط‌اند (Gauld and Gaston, 1995). این خانواده با شکم ۳ تا ۵ بندی که در حاشیه‌ی عقبی به دندانه‌هایی متنه‌ی می‌شود، شاخک ۱۲ تا ۱۳ بندی، رنگ‌آمیزی سبز یا آبی براق و نقاط فرورفته در نواحی مختلف بدن از سایر خانواده‌های زنبورها تفکیک می‌شود.

جامع‌ترین تحقیقی که تاکنون روی فون این خانواده انجام شده مربوط به کتاب منتشر شده توسط Kimsey and Bohart (1991) می‌باشد. ولی امروزه متخصصین معتقد‌ند این کتاب در زمینه فون منطقه‌ی Palaearctic حاوی اشتباهات فاحش و ایرادات علمی فراوانی است (P. Rosa) به شمار می‌آید. در مجموع این خانواده شامل پنج زیرخانواده Amiseginae، Cleptinae، Loboscelidiinae و Chrysidae می‌باشد. Parnopinae (Linsenmaier, 1994) طی مطالعه‌ای فون زنبورهای این خانواده را در کشور عربستان مورد بررسی قرار داده است. همچنین مطالعات

در این زمینه همواره به عنوان منابع Linsenmaier (1959, 1999) و Móczár (1951, 1997, 1998) مهم در مورد این خانواده بشمار می‌آیند. مطالعات وسیعی روی فون این خانواده در کشورهای آمریکا (Kimsey, 2006)، انگلیس (Morgan, 1984)، ترکیه (Yildirim and Strumia, 2000) و عربستان (Linsenmaier, 1994)، مجارستان (Móczár, 1951)، ایتالیا (Strumia, 2001) و شوروی سابق (Semenov, 1912، Nikol'skaya, 1978) به انجام رسیده است. اخیراً Niehuis and Wägele (2004) بررسی‌هایی در جهت مطالعه مولکولی این زنبورها انجام داده‌اند.

زنبورهای مذکور انتشار جهانی دارند ولی در آسیای شرقی، آفریقا و خاورمیانه اطلاعات دقیقی در مورد آنها در دسترس نیست. گزارش‌های مربوط به ایران نیز محدود به مطالعات Kimsey and Bohart (1991)، Radoszkowski (Buysson, 1991) و Semenov (Stilbum cynnarum (Förster, 1974) و Tetrachrysis ignita (=Chrysis ignita Linneo) را بدون ذکر محل جمع‌آوری، از ایران گزارش کرده‌اند. با توجه به عدم وجود اطلاعات جامع و کامل از فون این زنبورها در کشور بررسی‌های مقدماتی از استان آذربایجان شرقی آغاز گردید که اطلاعات زیر نتایج این تحقیق می‌باشد.

روش بررسی

مناطق و زمان جمع‌آوری: در این تحقیق از مناطق مختلف بخش‌های مرکزی استان آذربایجان شرقی شامل شهرهای تبریز، مرند، آذرشهر و بستان آباد تعداد ۱۷۰ نمونه از فروردین ماه تا اوخر مهرماه سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۸۸ جمع‌آوری شد. البته نمونه‌هایی که طی سال‌های گذشته از این مناطق جمع‌آوری شده بودند نیز در این تحقیق لحاظ شدند.

روش‌های جمع‌آوری:

۱- **تله مالیز:** عمدۀ ترین روش نمونه برداری در این تحقیق استفاده از تله مالیز بود. این تله به تعداد دو عدد در مناطق مختلف، یکی بطور ثابت در خسرو شهر (از توابع تبریز) و دیگری بطور سیار در مناطق مختلفی مانند پیام، روستای دیزج علیا و روستای زنوزق (از توابع

شهرستان مرند) مورد استفاده قرار گرفت. در برخی موارد از تله تشک رنگی نیز برای افزایش کارآیی این تله استفاده شد (Darling and Packer, 1988). تله مالیز دارای یک ظرف حاوی الكل بود که نمونه‌های گرفتار شده در آن هر چند روز یک بار از آن خارج و در ظرف دیگری حاوی الكل و برگه اطلاعات مورد نیاز به آزمایشگاه جهت آماده سازی منتقل شدند.

۲- تور حشره‌گیری: این روش در مناطقی استفاده شد که امکان اقامت طولانی وجود نداشت. این کار به دو روش جاروکردن و یا دنبال کردن مسیر زنبور و به دام انداختن آن انجام شد. در روش جاروکردن با گردش تصادفی تور روی پوشش گیاهی در جهت جلو و عقب، حشرات شکار و جمع‌آوری شدند. بعد از تورزنی، حشرات گرفتار شده در تور توسط یک آسپراتور جمع‌آوری و سپس برای انتقال به آزمایشگاه، داخل ظرف حاوی الكل و برگه اطلاعات مورد نیاز قرار داده شدند.

۳- تله تشک رنگی: در این روش از یک ظرف پلاستیکی رنگی، غالباً زرد و آبی حاوی آب برای شکار حشرات استفاده شد. برای کاهش کشش سطحی آب، یک قطره صابون و برای جلوگیری از تعفن نمونه‌ها مقداری نمک به آن اضافه شد.

آماده‌سازی نمونه‌ها برای مطالعه: نمونه‌ها در آزمایشگاه با سوزن‌های مخصوص اتاله با شماره‌های I-0 و I-1 یا روی کارت‌های مخصوص حشرات اتاله شد. اتاله نمونه‌ها طوری انجام شد که در مشاهده قسمت‌های مختلف بدن جهت شناسائی اختلال ایجاد نکند. به این منظور قبل از انتقال نمونه‌ها روی کارت مربوطه یا سوزن زدن، پاها بطور جدا از هم و بطرف پائین و بال‌ها بطور گسترده در طرفین بدن قرار گرفتند. شناسایی‌های انجام شده توسط دکتر P. Rosa به تأیید رسید. نمونه‌های جمع‌آوری شده در کلکسیون بخش تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی، مرکز تحقیقات کشاورزی تبریز نگهداری می‌شوند.

برخی اصطلاحات مرغولژیکی مهم که در مورد این خانواده کاربرد دارند عبارتند از:

Malar space: فضای زیرچشمی یا زیرگونه‌ای (شکل ۸)

MOD: قطر چشم ساده میانی

Omaulus: برجستگی یا کارینایی که از زیر لبه پیش قفسه سینه منشا می‌گیرد و بصورت

مورب به سمت ناحیه پشتی مزوپلورون پیش می‌رود.

TFC: کارینای عرضی در منطقه پیشانی که از جلوی چشم ساده عبور می‌کند (شکل ۱۶) Verticalis: شیار عمودی در قسمت پایین مزوپلورون که از شیار scrobal تا نزدیکی scrobe کشیده می‌شود و اغلب به Omaulus می‌پیوند و دو بخش پایینی مزوپلورون را تفکیک می‌کند.

نتیجه و بحث

در این تحقیق تعداد ۱۷۰ نمونه از نقاط مختلف بخش‌های مرکزی استان جمع‌آوری شد که پس از بررسی‌های تاکسونومیک نمونه‌های مذکور در ۱۰ جنس و ۳۲ گونه متعلق به زیرخانواده‌های Chrysidiinae و Cleptinae قرار گرفتند. در این مقاله فقط گونه‌های زیرخانواده‌ی Chrysidiinae شامل ۳۰ گونه گزارش و مورد بررسی قرار می‌گیرند.

زیرخانواده Chrysidiinae: بزرگ‌ترین زیرخانواده Chrysidiidae، زیرخانواده Chrysidiinae است که شامل حدود ۳۰۰۰ گونه با انتشار جهانی وسیع می‌باشد. این زنبورها با دارا بودن تنها ۳ بند شکمی یا کمتر در ماده‌ها و ۴ بند یا کمتر در نرها (Móczár, 1998) و نیز استرنیت‌های شکمی مسطح یا فرورفتہ مشخص می‌شوند. پیش قفس سینه برخلاف سایر زیرخانواده‌ها که box-like است در این زیر خانواده در نیم رخ در قسمت عقبی شبیه دار است و در سطح پشتی ایجاد یک قسمت مسطح نمی‌نماید. زیرخانواده فوق دارای چهار قبیله Chrysidiini، Elampini و Parnopini می‌باشد (Kimsey, 2006). زنبورهای جمع‌آوری و شناسایی شده در این تحقیق متعلق به دو قبیله اول می‌باشند که در زیر کلید شناسایی آنها ارائه شده است:

کلید شناسایی قبیله‌های زیرخانواده Chrysidiinae، جمع‌آوری شده در این تحقیق:

(اقتباس از Kimsey and Bohart, 1991)

- ترتیب سوم شکمی دارای ردیف حفره‌ای^۱ در انتهای (گاهی ضعیف) (شکل ۵)، ناخن‌ها بدون دندانه (شکل ۳)، پس سر در بالای روزنه^۲ دارای لبه‌ی عرضی یا کارینا، که اغلب متنه‌ی

۱- Pit row

۲- Foramen

- به یک قلاب خمیده^۱ است، مزوپلورون دارای شیار اسکروبال^۲ افقی (به ندرت وجود ندارد)
- Chrysidini
- ترژیت سوم شکمی فاقد ردیف حفره‌ای (شکل ۴) و ناخن‌ها دارای دندانه (به ندرت بدون دندانه) (شکل ۲)، پس سر فاقد لبه یا کارینا یا قلاب، مزوپلورون (شکل ۱) دارای شیار اسکروبال مورب Elampini

Chrysidini قبیله

بیش از ۱۲۰۰ گونه در ۲۴ جنس در این قبیله شناسایی شده‌اند از این رو این قبیله به عنوان بزرگ‌ترین گروه در خانواده Chrysididae می‌باشد. بعلاوه از نظر اندازه نیز، گونه‌های این قبیله عموماً بزرگ‌تر از سایر قبیله‌های خانواده Chrysididae هستند. این قبیله دارای بیشتر ترین گونه و پراکنش جغرافیائی وسیع در بین سایر افراد خانواده Chrysididae می‌باشد و بیشتر گونه‌های آن به جنس *Chrysis* تعلق دارند.

بیولوژی: این زنبورها پارازیت زنبورهای Sphecidae و Vespidae های انفرادی و

هستند (Kimsey and Bohart, 1991). Megachilidae

کلید شناسایی جنس‌های قبیله Chrysidini در ایران:

- ۱- فاصله بخش سخت شده رگبال Rs از حاشیه بال حداقل ۳ برابر MOD، سلول دیسکوئیدال کامل و رگبال‌های حاشیه آن به خوبی سخت شده‌اند، مزوپلورون با یک زائده U شکل لبه‌دار در زیر شیار اسکروبال، صورت فاقد TFC و پوشیده از نقاط فرورفته متراکم Spinolia
- در بال جلو فاصله بخش سخت شده رگبال Rs از حاشیه بال حداقل ۲ برابر MOD سلول دیسکوئیدال باز و حداقل یکی از رگبال‌های حاشیه آن سخت نشده است، مزوپلورون اغلب با ۲ یا ۳ دندانه زیر شیار اسکروبال ۲
- ۲- حاشیه عقبی ترژیت سوم گرد و گاهی به صورت یک زائده گرد (شکل ۴)،

۱- Hook

۲- Scrobal suture

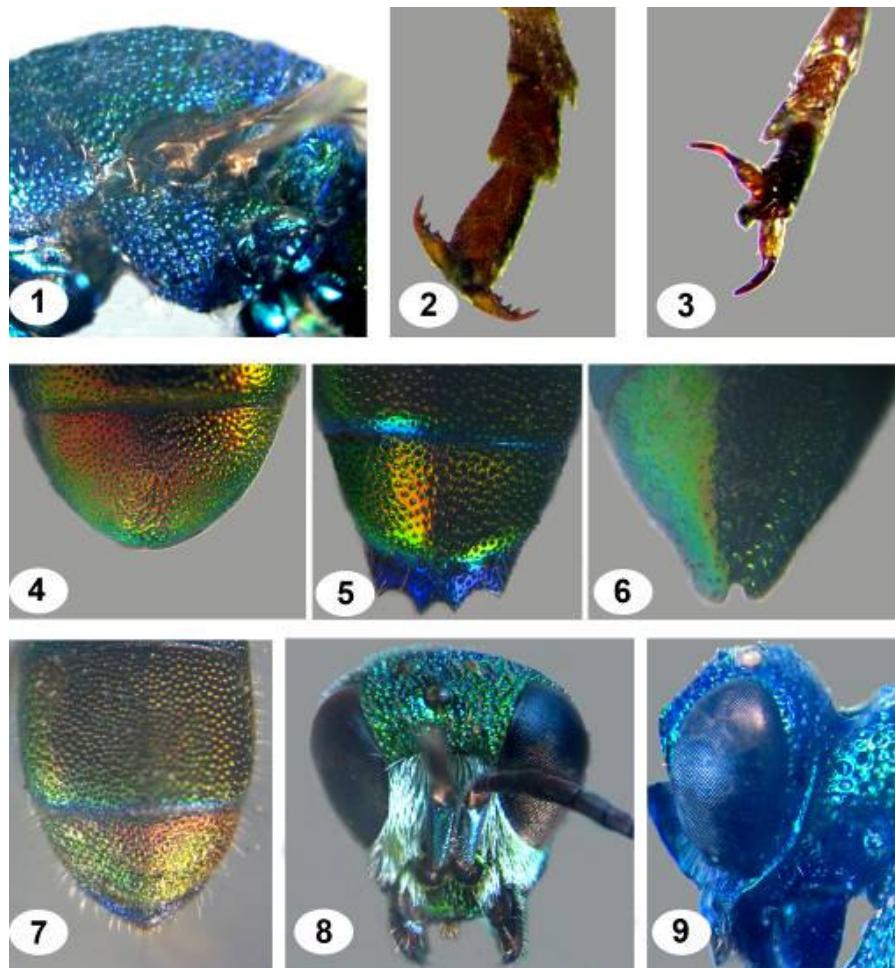
- Mzopluuron معمولاً با ۲ یا ۳ دندانه
Spintharina.....
- حاشیه عقبی ترثیت سوم معمولاً دندانه دار (شکل ۵) ۳
 - حاشیه عقبی ترثیت سوم با ۳ دندانه (دندانه میانی مشخص تر از کناری‌ها)،
 مزولورون فاقد دندانه، صورت زیر چشم ساده کاملاً فرورفته، پیش قفس سینه غالباً دارای یک
 کارینای کناری، انتهای سخت شده رگبال *Rs* نزدیک به حاشیه بال *Trichrysis*
 - حاشیه عقبی ترثیت سوم با ۰ تا ۴ یا ۶ دندانه (در صورت وجود ۵ دندانه، دندانه میانی خیلی کوچک است) (شکل ۵)، شیار شاخکی گود که در وسط برآق یا دارای خطوط
 عرضی است (شکل ۱۷) ۴
 - گونه دارای ۲ کارینا که از قاعده آرواره بالا شروع می‌شود و ایجاد یک قسمت مثلثی
 شکل زیرگونه‌ای می‌کند، حاشیه عقبی ترثیت سوم بین دو زائد کناری گرد است، پیشانی با ۲
 کارینای عرضی که با یک منطقه برآق از همدیگر جدا می‌شود *Chrysidea*
 - گونه با یک کارینا و به ندرت فاقد آن، حاشیه عقبی ترثیت سوم متتنوع، پیشانی با یک
 کارینا یا فاقد آن *Chrysis*

جنس *Chrysis Linnaeus*

این جنس شامل گونه‌هایی با تنوع زیاد از نظر اندازه‌ی جثه می‌باشد. این زنبورها به وسیله‌ی صفات فراوانی (که کمتر منحصر به فرد هستند) قابل شناسایی می‌باشند. مثلاً همه افراد این خانواده دارای سلول حاشیه‌ای ضعیفی در بال جلوئی‌اند که در صورت امتداد به حاشیه بال جلوئی ختم می‌شود.

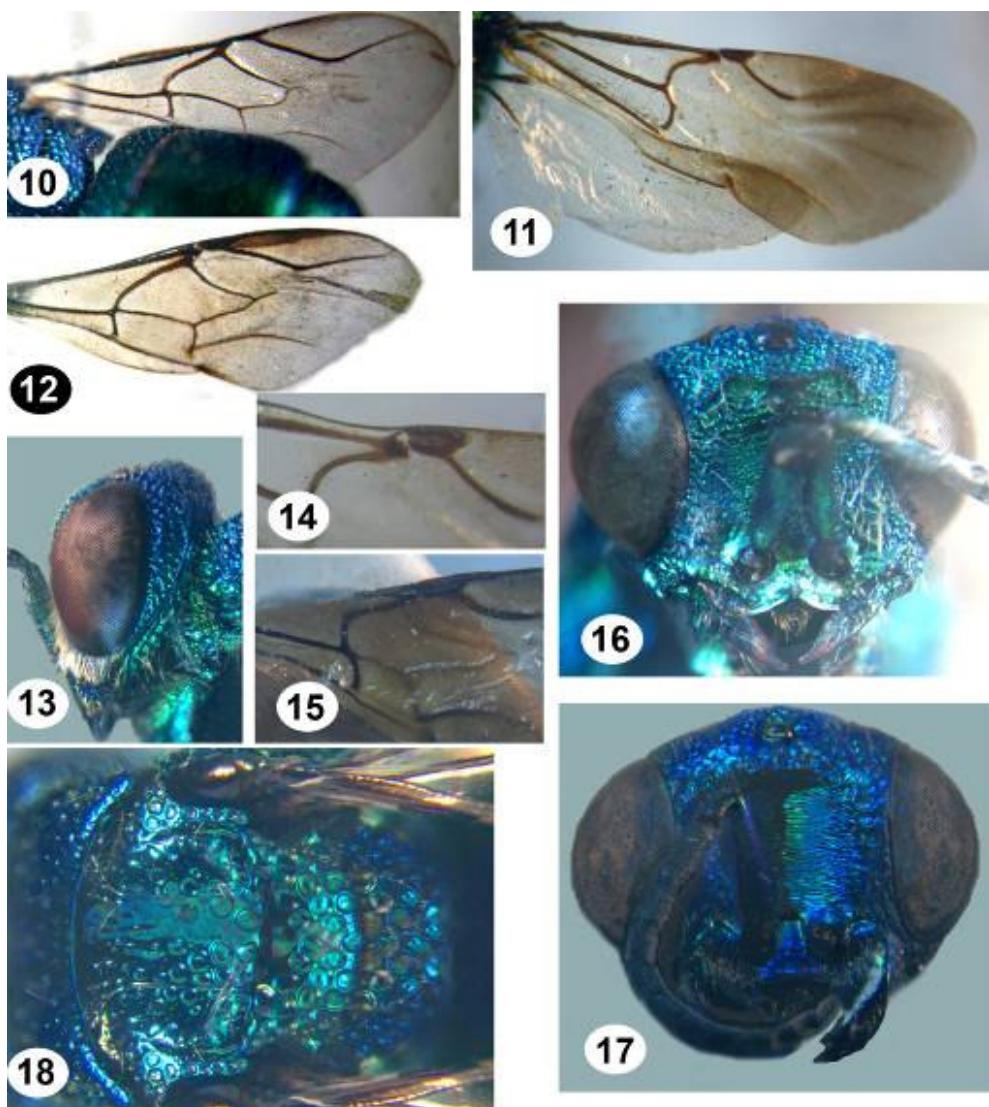
ویژگی‌های تشخیصی: صورت غالباً دارای TFC (شکل ۱۶)، شیار شاخکی با تعدادی خطوط افقی میانی، مزولورون دارای شیار اسکروبال، ترثیت سوم با ردیف حفره‌ای و حاشیه عقبی آن دارای ۴ تا ۶ دندانه (شکل ۵)، سلول Didcoidal و سلول Cubital بال^۱ کامل (Kimsey and Bohart, 1991).

۱- Cubital cell

شکل ۱ تا ۹- مزوپلورون با شیار اسکروبال افقی در *Chrysis chrysochlora* (۱)، ناخن دندانه دار *Hedychridium* (۲)، ناخن فاقد دندانه در *Chrysis marginata* (۳)، فاقد دندانه در *Omalus* sp. (۴)، دارای ۴ دندانه مشخص در *Chrysis marginata* (۵)، دارای شکاف میانی در *Chrysis marginata* (۶)، شیار شاخصی دارای موہای نقره ای در *Chrysis leachii* (۷)، کارینای گونه ای و اندازه فضای گونه ای در *Pseudomalus bergi* (۸)، (۹) *Chrysis marginata* (*subanalis*) (۹).

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysinae در شمالغرب ایران

شکل ۱۰-۱۸- رگ بندی بال جلو در (۱۰) *Pseudomalus bergi* و (۱۱) *Chrysis marginata*

(۱۲)، کارینای گونه‌ای در (۱۳) *Chrysis chrysochlora*، استیگما در (۱۴)

Spintharina vagans در (۱۵)، شیار شاخکی (۱۶)، استیگما در (۱۷) *Hedychridium dzhanelidzei* در (۱۸)

در (۱۷) *Chrysis leachii*، سپر و نقاط آن در (۱۸) *Pseudomalus bergi*.

بیولوژی: گونه‌های این جنس پارازیت زنبورهای خانواده‌های *Crabronidae*, *Apidae*, *Megachilidae*, *Anthophoridae*, *Sphecidae* و گونه‌هایی از خانواده *Vespidae* که زندگی انفرادی دارند (Eumeninae) هستند (Kimsey, 2006).

پراکنش جغرافیایی: این جنس شامل تقریباً ۱۰۰۰ گونه شناخته شده و بزرگ‌ترین جنس خانواده *Chrysididae* است. ۲۶ گونه از این جنس تاکنون از ایران گزارش شده است که از شهرهای شاهرود، تهران، خراسان، مهران، گیلان، راهدان و دماوند جمع آوری شده‌اند (Kimsey and Bohart, 1991).

در این تحقیق تعداد ۲۰ گونه (۱۷ گونه به عنوان گزارش جدید، ۳ گونه گزارش شده از ایران و یک گونه توصیف نشده) متعلق به این جنس شناسایی شد که به شرح زیر است:

گونه‌ی *Chrysis angustifrons* Abeille, 1878

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، خرداد ماه تا تیرماه ۱۳۸۴، تله مالیز/ تله تشک رنگی، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۴ ماده. ترثیت سوم فاقد دندانه، فضای گونه‌ای بیش از ۲ برابر MOD، شیار شاخکی عمیق (Schneider and Aubert, 1959).

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و از منطقه‌ی قفقاز، قاره‌ی اروپا (فرانسه، مجارستان، چکسلواکی سابق و ترکیه) گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991). این گونه به گروه گونه‌ای *agigata* تعلق دارد.

گونه‌ی *Chrysis annulata* Buysson, 1887

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز، ۲ ماده. آذربایجان شرقی، مرند، تله مالیز، تیر ماه ۱۳۸۶، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ ماده. استان اردبیل، سبلان ۱۹۷۰، ۱ ماده.

این گونه ۶ تا ۷ میلی متر طول دارد، با شکم مسی، سر سبز و سینه در بخش‌های عقبی ترکیب آبی و سبز و مسی و در بخش جلوئی مسی، صورت دارای TFC، مزوپل سورون دارای

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمالغرب ایران

یک زائدی برجسته، ردیفی از فرورفتگی‌های بزرگ در طرفین خط میانی و در کناره‌ها کوچک.

این گونه درخاورمیانه و پاکستان پراکنده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis chrysochlora* Mocsary, 1889

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، خرداد و تیرماه ۱۳۸۳، تله مالیز، ۱ نر و ۱ ماده. استان آذربایجان شرقی، خسروشهر، مرداد ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱۱ ماده.

گونه‌ای به طول ۶ تا ۷ میلی متر، به رنگ سبز-آبی در بندهای انتهایی شکم ارغوانی، صورت دارای TFC، شیار شاخکی عمیق و دارای نقاط ریز سبز متمایل به زرد، سلول کناری بال جلوئی کامل، ترثیت سوم دارای ۴ دندانه می‌باشد.

این گونه از ترکمنستان، ازبکستان، چین، لبنان و ایران (Kimsey and Bohart, 1991) گزارش شده است.

گونه‌ی *Chrysis comta* Förster, 1853

نمونه‌های بررسی شده: آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۱۳۸۳، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر.

پهناى سر بیشتر از طول آن، شیار شاخکی کم عمق، فضای گونه‌ای حدود ۱ برابر MOD (Shneider and Aubert, 1959).

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و پیش از این از ترکیه و فرانسه نیز گزارش شده است. (Kimsey and Bohart, 1991)

گونه‌ی *Chrysis concolor* Linsnmaier, 1968

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز،

حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و به گروه گونه‌ای *schwarzii* تعلق دارد.
این گونه از ترکیه، ژاپن و ازبکستان نیز گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991).
این زنبورها به رنگ سیز تا آبی دیده می‌شود و ۴ تا ۶ میلی متر طول دارند
(Shneider and Aubert, 1959).

گونه‌ی *Chrysis fulgida* Linnaeus, 1761

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، خرداد ۸۳، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ نر.

موهای فرق سر خاکستری رنگ، رنگ بال‌ها تیره (غیرشفاف)، ترزیت سوم دارای چهار دندانه و ردیف حفره‌ای مشخص و همراه با فرورفتگی عمیق قبل از ردیف حفره‌ای (Tsuneki, 1952).

این گونه در بلژیک، فنلاند، سوئد، ترکمنستان و منطقه‌ی قفقاز پراکنش دارد (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis gracillima* Förster, 1853

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۸۳، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود. *C. gracillima* در کشورهای ایتالیا، اردن، آلمان و مراکش پراکنده است (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis grohmanni bolivari* Mercet, 1902

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسروشهر، مهرماه ۸۶، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

بنابر عقیده‌ی Rosa این گونه به زیرگونه *bolivari* تعلق دارد. این گونه از پراکنش وسیعی

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمال غرب ایران

برخوردار است و در آفریقا (الجزایر، کامرون، لیبی، مراکش و تونس)، اروپا (ایتالیا، فرانسه، قبرس، یونان و یوگسلاوی سابق)، خاورمیانه (ایران، ترکیه و سوریه) و ترکمنستان گسترش دارد (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis kokandica* Radoszkowski, 1877

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ نر.

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و در برخی از کشورهای استقلال یافته شوروی سابق مانند ازبکستان، قرقیزستان و ترکمنستان نیز جمع‌آوری شده است (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis leachii* Shuckard, 1836

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه تا مرداد ماه ۱۳۸۴، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۵ ماده. استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، تیرماه ۱۳۸۶، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

رنگ بدن روشنی دارد، شیار شاخکی با خطوط عرضی وسیع، انتهای عقبی شکم بیضی شکل ساده تا سه گوش و گاهی در وسط دارای زائد، به ندرت دارای ۴ دندانه ضعیف، تنها میزان این گونه، زنبورهای *Miscophus* می‌باشد (Linsenmaier, 1994). این گونه از کشورهای انگلیس، مجارستان، اردن، ترکیه و آفریقای جنوبی گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991; Scheider and Aubert, 1959; Linsenmaier, 1994) و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis marginata* Mocsary, 1889

نمونه‌های بررسی شده: آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۸۴، تله مالیز، ۳ ماده و ۲ نر. استان آذربایجان شرقی، تبریز، خلعت پوشان، مردادماه ۱۳۸۴، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱

نر. استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، خرداد-مهرماه ۱۳۸۶، حسینعلی لطفعلیزاده، ۲ ماده و ۱ نر. استان آذربایجان شرقی، باسمنج، خردادماه ۱۳۸۸، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ نر.
این زنبور ۸-۹ میلی متر بوده و دارای مشخصات زیر است:
شیار شاخکی بسیار عمیق، فضای گونه‌ای بیش تر از ۱ برابر MOD، ردیف حفره‌ای عمیق،
ترزیت سوم دارای ۴ دندانه مشخص.

این گونه از ترکیه، بلغارستان، ترکیه، ترکمنستان، یوگسلاوی سابق (Kimsey and Bohart, 1991) و ایتالیا (Scheider and Aubert, 1959) گزارش شده و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis mutabilis* Buysson, 1887

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، خرداد-شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۳ ماده.
زنبوری به طول ۷ میلی متر، سر و سینه سبز-آبی و شکم زرد طلایی، صورت دارای TFC و شیار شاخکی مقعر، سلول کناری بال جلوئی بسته، ترزیت سوم دارای ۴ دندانه مشخص و بر جستگی پیش از ردیف حفره‌ای، ترزیت دوم دارای خط میانی.
این گونه از ایران در سال ۱۹۶۷ توسط Semenov گزارش شده است. همچنین در اردن، ترکیه، قراقستان و ترکمنستان نیز وجود دارد (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis pulchella* Spinola, 1808

نمونه‌های بررسی شده: استان اردبیل، سبلان، خردادماه ۱۳۴۹، ۱ ماده.
در این گونه حاشیه عقبی شکم مانند یک گونیا با یک تقرع جانبی مشخص و پیش تر از آن دارای یک گوشه، در عقب ساده و دارای ۴ دندانه و دارای ردیف حفره‌ای کاملاً آشکار.
گونه *C. pulchella* از فرانسه، ایتالیا و مجارستان، عراق و قراقستان (Kimsey and Bohart, 1991) گزارش شده است. این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis pyrrhina cyprica* Buysson, 1807

نمونه‌های بررسی شده: آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۱۳۸۸، تله تشتک رنگی، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر.

گونه‌ی ای به طول ۶ میلی متر، با بدن چند رنگ، شیار شاخکی عمیق، فضای گونه‌ی ای حدود ۱ برابر MOD، ترزیت سوم در انتهای رنگ بنشش، دارای چهار دندانه گرد، با ردیف حفره‌ی بزرگ.

این گونه به زیرگونه‌ی *cyprica* تعلق دارد و از کشورهای ایتالیا، ترکیه، ترکمنستان، قبرس، یونان و مراکش گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای نخستین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis rubricata* Mocsary, 1902

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۱۳۸۴، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ ماده. استان آذربایجان شرقی، بستان آباد، تیرماه ۱۳۸۸، تور حشره‌گیری، لیلی پورفیعی، ۱ ماده.

در ماده نسبت طول به عرض اولین بند فلاژلوم برابر ۴ ولی طول آن کمتر از دو برابر طول پدیسل^۱، صورت در وسط دارای برجستگی‌های ریز^۲، TFC به شکل M (البته ظریف) بوده و یا فاقد آن، فضای گونه‌ی ای ۳ تا ۴ برابر MOD، فضای زیر شاخکی ۱/۵ تا ۲ برابر MOD، کلیپتوس دارای شکاف عمیق در وسط، ردیف حفره‌ای ترزیت سوم به خوبی تکامل یافته، حاشیه عقبی ترزیت سوم بدون دندانه و در نر در وسط اندکی شکافدار و در ماده تقریباً گرد صاف و لبه جانی آن ساده. این گونه تنها از مصر گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای نخستین بار از ایران گزارش می‌شود.

۱- Pedicel

۲- Microridges

گونه‌ی *Chrysis soror calandra* Semenov, 1967

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر.

زنبوری به طول ۷ میلی‌متر، با سرو سینه سبز-آبی و شکم چند رنگ، صورت فاقد TFC، پهناهی سر بیش از طول آن، شیار شاخکی عمیق و دارای مو، فضای گونه‌ای حدود ۱ برابر MOD، فضای زیر شاخکی بیش از ۱ برابر MOD (Schneider and Aubert, 1959)، ترثیت سوم با چهار دندانه گرد.

این گونه به زیرگونه‌ی *calandra* تعلق دارد. Kimsey and Bohart (1991) پراکنش این گونه را در کشورهای ترکیه، گرجستان، یونان و بلغارستان گزارش کرده‌اند و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis near subanalis* Linsenmaier, 1968

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، آبان تا آذرماه ۱۳۸۶. همان منطقه، مهرماه ۱۳۸۶، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱۱ نر.

زنبوری به طول ۷ تا ۸ میلی‌متر، بدن سبز در برخی بخش‌ها طلائی، شیار شاخکی کم عمق با موهای نقره‌ای، ترثیت سوم دارای برجستگی پیش از ردیف حفره‌ای، فرورفتگی‌های ردیف حفره‌ای با فاصله زیاد و مشخص، ترثیت سوم دارای ۴ دندانه گرد، سلول کناری بال جلوئی بسته.

این گونه از یونان گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی *Chrysis taczanowskii* Radoszkowski, 1876

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، مهرماه ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر.

گونه‌ای درشت به طول ۱۰ میلی‌متر، با سر و سینه سبز و شکم چند رنگ، صورت دارای

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمال غرب ایران

TFC، فضای گونه‌ای حدود ۱ برابر MOD، شیار شاخکی عمیق با خطوط عرضی و دارای مو، ترژیت سوم دارای چهار دندانه مشخص، ردیف حفره‌ای بزرگ و با فاصله از هم. این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و پیش از این از مصر، ترکیه، اردن و سوریه گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis viridissima* Klug, 1845

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، خردادماه ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلیزاده، ۲ نر.

گونه‌ای به طول ۹ میلی متر، با بدنه سبز در برخی بخش‌ها طلایی، شکم با خطوط عرضی آبی رنگ در ابتدای بندهای دوم و سوم، شیار شاخکی وسیع و کم عمق و دارای خطوط عرضی، ترژیت سوم دارای چهار دندانه که دندانه‌های میانی گرد هستند. این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود ولی در آفریقا (نیجریه و تانزانیا) و خاورمیانه (اردن و مصر) نیز جمع‌آوری شده است (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Chrysis* sp.

نمونه‌های بررسی شده: استان اردبیل، پارس آباد معان، خردادماه ۱۳۸۵، درخت گز (Tamarix)، حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

این نمونه از گال‌های موجود روی شاخه‌ی درخت گز که از دره‌ی رود ارس در دشت معان جمع‌آوری شده بود، پرورش داده شد. به تایید دکتر Rosa یک گونه جدید است که به دلیل کمبود تعداد نمونه، قابل توصیف نیست.

جنس *Chrysidea* Bischoff, 1913

علاوه بر مشخصات مهمی که در کلید فوق ذکر شده است مشخصات کامل مورفولوژیکی این جنس توسط (1991) Kimsey and Bohart مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

بیولوژی: اعضای این جنس پارازیت انواع زنبورهای Sphecidae هستند

(Kimsey and Bohart, 1991)

پراکنش جغرافیایی: از این جنس گونه‌ی *Chrysidea pumila* در مناطق پالارکتیک شمالی-جنوبی و ناحیه آفروتروریکال انتشار وسیعی دارد. دو گونه خاص پالارکتیک، سه گونه اوریتال و ۱۳ گونه متعلق به ماداگاسکار است. از ایران نیز تنها یک گونه شناخته شده است (Kimsey and Bohart, 1991) که در منطقه مورد بررسی نیز جمع آوری شده است.

گونه‌ی *Chrysidea persica* (Radoszkowski, 1883)

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، مهر تا آبان ماه ۱۳۸۶، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر و ۱ ماده. استان آذربایجان شرقی، مرند، دیزج علیا، مردادماه ۱۳۸۸، تله مالیز، لیلی پوررفیعی، ۱ نر.

این گونه در سال ۱۸۸۱ توسط Radoszkowski بر اساس نمونه‌هایی که از دماوند جمع آوری شده، توصیف شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و این بررسی نشان می‌دهد علاوه بر منطقه‌ی فوق، گونه مذبور در شمال غرب ایران نیز گسترش دارد. *C. persica* از نظر مورفولوژیکی مشابه *C. pumila* است که در اروپا از گسترش وسیعی برخوردار است. تفاوت‌های مورفولوژیکی این دو گونه را مورد بحث و بررسی قرار داده‌اند. این گونه تنها در ایران وجود دارد و تاکنون از هیچ کشوری گزارش نشده است (Kimsey and Bohart, 1991).

جنس *Spinolia Dahlbom*

برای مشخصات مورفولوژیکی مهم این جنس علاوه بر مواردی که در کلید ذکر شده است می‌توان اطلاعات تکمیلی را در (1991) Kimsey and Bohart یافت.

بیولوژی: بیولوژی گونه‌های متعلق به این جنس عموماً ناشناخته است ولی گونه *Hemipterochilus bembeciformis* متعلق به خانواده Eumenidae میزبان این زنبورها گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: این زنبورها در اروپا، شمال آفریقا و خاورمیانه پراکنده‌اند. اما مرکز

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمالغرب ایران

تنوع آنها نواحی جنوبی شوروی سابق است (Kimsey and Bohart, 1991). تاکنون گزارشی از ایران مبنی بر وجود این جنس منتشر نشده است. در این تحقیق یک گونه متعلق به این جنس شناسایی شد که مشخصات آن در زیر آمده است:

گونه‌ی *Spinolia dournovi* Radoszkowski, 1866

نمونه‌های بررسی شده: آذربایجان شرقی، مرند، روستای دولت آباد، اردبیلهشت ۱۳۵۲، کلکسیون حشره‌شناسی بخش تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، مرکز تحقیقات کشاورزی تبریز، ۱ نر و ۱ ماده.

وجود لکه‌های روشن روی پشت سینه در این جنس عمومیت دارد و در شناسایی گونه‌های آن به کار می‌رود به طوری که در این گونه ورتکس و کل سطح پشتی سینه به رنگ مسی می‌باشد.

این گونه در منطقه‌ی پالارکتیک (فقفاز و قراقستان) پراکنده است
ولی برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود. (Kimsey and Bohart, 1991)

جنس *Spintharina* Semenov, 1892

گونه‌های متعلق به این جنس غالباً جثه کوچک (۷-۵ میلی متر) دارند ولی اطلاعات جامعی در زمینه مشخصات کلیدی این جنس می‌توان در (1991) Kimsey and Bohart و (2006) Lisenmaier یافت.

بیولوژی: این زنبورها، احتمالاً پارازیت زنبورهای خانواده Masaridae می‌باشند
(Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: از این جنس بیش از ۲۶ گونه مربوط به نواحی خشک گزارش شده است. ناحیه پالارکتیک دارای ۱۴ گونه است که از این بین ۱۰ گونه در خاورمیانه یا در شمال آفریقا وجود دارند. ناحیه آفوتروپیکال دارای ۱۲ گونه است (1991). (Kimsey and Bohart, 1991). (Lisenmaier 2006) اخیراً این جنس را به عنوان یکی از زیرجنس‌های *Chrysis* معرفی کرده است.

تاکنون هیچ گونه متعلق به این جنس از ایران گزارش نشده است و نمونه‌های مربوط به این تحقیق برای اولین بار وجود این جنس را در ایران اثبات می‌کنند. یک گونه از این جنس در این تحقیق شناسایی شد که مشخصات آن به شرح زیر است:

گونه‌ی *Spintharina vagans* (Radoszkowski, 1887)

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، تبریز، خسروشهر، مهر تا آبان ماه ۱۳۸۶ و خرداد تا شهریور ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۷ ماده و ۱ نر. اندازه بدن ۴ تا ۵ میلی متر، بدن سبز در برخی بخش‌ها سبز روشن مایل به زرد، شیار شاخکی عمیق و دارای موهای نقره‌ای، گونه دارای کارینا، مزوپلورون گوشه دار، ترزیت سوم فاقد دندانه و دارای لبه شفاف، شکم دارای خط میانی.

این گونه به گروه گونه‌ای *vagans* تعلق دارد که در آنها در حاشیه‌ی ترزیت سوم شکمی یک نوار شفاف به چشم می‌خورد.

این گونه در ازبکستان، ترکمنستان، ترکیه (Kimsey and Bohart, 1991) و غرب آسیا (Linsenmaier, 1994) پراکنده است و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

جنس *Trichrysis* Lichtenstein, 1876

مشخصات مهم مربوط به قسمتهای مختلف این جنس توسط محققانی مانند Kimsey and Bohart (1991) و Linsenmaier (1994) بررسی شده‌اند.

بیولوژی: طیف میزانی در این جنس بسیار وسیع است. گونه‌های متعلق به این جنس به عنوان پارازیت خانواده‌های Megachilidae، Eumenidae، Sphecidae و *Trichrysis* شده‌اند (Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: اغلب گونه‌های متعلق به آن کوچک و در تمام اروپا و آسیا به جز استرالیا توزیع شده است (Linsenmaier, 1994). از این جنس، ۷ گونه در منطقه آفریقای پیکال و ۱۱ گونه در اوریتال پراکنده‌اند (Kimsey and Bohart, 1991). از این جنس تاکنون هیچ گونه‌ای از ایران گزارش نشده است و نمونه‌های مربوط به این تحقیق برای اولین بار وجود این جنس

پورفیمی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمالغرب ایران

را در ایران اثبات می‌کنند. در این تحقیق تنها یک گونه از این جنس شناسایی شد.

گونه‌ی *Trichrysis cyanea* Linnaeus, 1758

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، دیزج علیا، تیر ماه تا مرداد ماه ۱۳۸۸، تله مالیز، لیلی پورفیمی، ۳ ماده.

اندازه بدن حدود ۵ میلی متر، رنگ بدن سبز، آبی و ارغوانی، شیار شاخکی کمی عمیق و دارای نقاط ریز با آرایش عرضی و نیز دارای موهای نقره‌ای در طرفین، ترژیت سوم دارای ۳ دندانه تیز و سه گوشه.

این گونه دارای پراکنش گستردۀ در اروپا بوده و از انگلیس، فرانسه، آلمان گزارش شده است و برای نخستین بار از ایران گزارش می‌شود. (Kimsey and Bohart, 1991)

قبیله Elampini

پراکنش جغرافیایی: این قبیله دومین قبیله بزرگ زیرخانواده Chrysidae است. گرچه زنبورهای این قبیله انتشار جهانی دارند اما اغلب جنس‌ها و گونه‌های آن در مناطق خشک ناحیه هولارکتیک بویژه جنوب غربی آمریکای شمالی، جنوب شوروی سابق و خاورمیانه دیده می‌شوند.

در بین نمونه‌های بررسی شده در این تحقیق تعداد ۴ جنس متعلق به این قبیله شناسایی شد که شرح آنها در زیر آمده است.

کلید شناسایی جنس‌های قبیله Elampini

- ۱- ناخن‌ها دارای یک دندانه عمودی میانی، صورت مسطح یا اندکی مقعر، شیار شاخکی دارای برجستگی‌های عرضی در یک بخش باریک، استیگما استوانه‌ای (شکل ۱۵) و در انتهای *Hedychrnidium* تیز
- ناخن دارای یک دندانه موازی یا ۲ تا چند دندانه مکمل، صورت متنوع، استیگما کوتاه و پهن و در راس گرد (شکل ۱۴) ۲

- ۲- سلول میانی بال جلوئی مودار، پیش قفس سینه دارای یک محوطه‌ی مثلثی شکل میانی و دارای کارینا در سطح پشتی، مزوپلورون دارای یک زائد، *Scrobalus* و کاریناهای *Holopyga* *Verticalus*
- ۳- سلول میانی بال جلوئی فاقد مو، سایر مشخصات متنوع ۳
- ۳- سپر (Scutum) فاقد نقاط قرورفته یا با نقاط پراکنده، ترژیت سوم اغلب دارای لبه شفاف و فاقد شکاف عقبی، فضای گونه‌ای با کارینای گونه‌ای به دو بخش افقی تقسیم شده *Omalus*
- ۴- سپر دارای نقاط بزرگ که بین notauli یا در امتداد آنها قرار دارد (شکل ۱۸)، ترژیت سوم فاقد لبه شفاف و در وسط شکافدار *Pseudomalus*

جنس *Hedychridium* Abeille, 1878

بیولوژی: اطلاعات زیادی در مورد آنها در دسترس نیست، شاید علت آن زندگی پارازیتی آنها روی زنبورهای خانواده‌ی Sphecidae باشد که در لانه‌های گلی زندگی می‌کنند.

پراکنش جغرافیایی: این زنبورها در همه مناطق به غیر از استرالیا یافت می‌شوند، خصوصاً در نواحی خشک منطقه‌ی هولارکتیک و جنوب آفریقا پراکنده‌اند. از ایران گونه‌های *H. flos* (Semenov, 1954) *H. meda* (Semenov, 1954) *H. flavipes* (Eversmann, 1857) *H. miramae* Semenov, 1967 و *H. mysticum* Semenov, 1912، *H. moricei* Bulyssou, 1904 *H. smaragdinum* (Semenov, 1954) گزارش شده‌اند (Kimsey and Bohart, 1991). از این جنس دو گونه از استان آذربایجان شرقی جمع‌آوری و شناسایی شد که مشخصات ریخت‌شناسی و پراکنش آنها به شرح زیر است:

گونه‌ی *Hedychridium dzhanelidzei* Semenov, 1967

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسروشهر، مهر ماه تا آذر ماه ۱۳۸۶ و اردیبهشت تا شهریور ماه ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۶ ماده. استان آذربایجان شرقی مرند، پیام، تیرماه ۱۳۸۸، تشتک رنگی، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۲ ماده.

پورفیعی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمال غرب ایران

بدن به طول ۳ تا ۵ میلی‌متر، سر و سینه سبز-آبی و شکم مسی، شیار شاخکی کم عمق و دارای خطوط عرضی، فضای زیر چشمی بیش از ۱ برابر MOD، مزوپلورون گوشه دار، لبه عقبی ترژیت سوم تخم مرغی شکل، ترژیت دوم محدب. این گونه در منطقه‌ی پالارکتیک از کشور گرجستان گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

گونه‌ی ۱۹۵۹ *Hedychridium flavipes temperatum* Linsenmaier

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، مردادماه ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر.

ترژیت سوم دارای چهار دندانه که دندانه‌های طرفین سه گوشه و میانی‌ها گردند، سوراخ‌های ردیف حفره ای بزرگ و گاهی به هم پیوسته، دارای بر جستگی قبل از ردیف حفره‌ای (Schneider and Aubert, 1959).

این گونه بنابر عقیده‌ی Rosa به زیرگونه‌ی *temperatum* تعلق دارد (مکاتبات شخصی) و در روسیه، جنوب اروپا، غرب شوروی سابق، خاورمیانه و شمال آفریقا پراکنده است ولی برای نخستین بار از ایران گزارش می‌شود.

جنس *Holopyga* Dahlbom

وجود رگبال میانی نوک تیز در بال جلو، سلول میانی مودار، ناخن دندانه‌دار، شیار شاخکی مخطط و مزوپلورون شدیداً گوشه‌دار و دارای کارينا از ویژگی‌های منحصر به فرد این جنس است. در این جنس دو شکلی جنسی بین افراد نر و ماده مشاهده می‌شود.

بیولوژی: بیولوژی افراد این جنس بزرگ عموماً کمتر شناخته شده است. این زنبورها به زنبورهای خانواده Sphecidae که در لانه‌های گلی یافت می‌شوند حمله می‌نمایند. همچنین زنبورهای خانواده Megachilidae به عنوان میزان‌های این جنس شناخته شده‌اند (Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: این زنبورها در همه مناطق به ویژه پالارکتیک یافت می‌شوند به

طوری که (Kimsey and Bohart 1991) ۶۷ گونه از پالارکتیک، هشت گونه از نثارکتیک، هفت گونه از نئوتروپیکال، سه گونه از آسیا، یک گونه از استرالیا و یک گونه از ماداگاسکار گزارش کرده‌اند. از این جنس ۱۱ گونه از ایران گزارش شده است و در این بررسی ۳ گونه از مناطق مختلف مرکزی استان آذربایجان شرقی جمع آوری و شناسایی شد که مشخصات ریخت شناسی و پراکنش انها به شرح زیر است:

گونه‌ی *Holopyga crassepuncta* Semenov, 1954

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، خسرو شهر، خرداماه و تیرماه ۱۳۸۸، تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ نر و ۱ ماده.

زنبوری به طول ۶ میلی متر با سر و سینه آبی مایل به سبز و شکم مسی (در بعضی نمونه‌ها سبز روشن)، شیار شاخکی عمیق با خطوط عرضی برآمده، مزوپیلورون به شدت گوشیده دار، دندانه‌های پروپودئال بسیار پهن و گوشیده دار، تمام سلول‌های بال جلو دارای مو، ترثیت سوم در انتهای گرد و دارای یک لبه شفاف باریک.

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود ولی پیش از این در منطقه‌ی پالارکتیک از تاجیکستان و ترکیه گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991).

گونه‌ی *Holopyga cyprusc detrita* Linsenmaier, 1959

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، تیرماه ۸۴ تله مالیز، حسینعلی لطفعلی‌زاده، ۱ ماده.

این گونه در سال ۱۹۵۹ توسط Linsenmaier از کمال آباد ایران گزارش شده است همچنین در کشورهای قبرس و ترکیه نیز پراکنده است (Kimsey and Bohart, 1991). بنابر عقیده‌ی Rosa این گونه به زیرگونه‌ی *detrita* تعلق دارد (مکاتبات شخصی).

گونه‌ی *Holopyga punctatissima* Dahlbom, 1845

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، تبریز، خسرو شهر، اردبیله‌شت ۱۳۸۸

پوررفیعی و همکاران: بررسی فون زنبورهای زیرخانواده Chrysidae در شمالغرب ایران

حسینعلی لطفعلیزاده، ۱ ماده.

پهنانی سر بیش از طول آن، فضای گونه ای بیش از ۲ برابر MOD، شیار شاخکی کمی عمیق (Shneider and Aubert, 1959).

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می شود و در یونان، جنوب روسیه و مصر نیز گسترش دارد (Kimsey and Bohart, 1991).

جنس *Omalus Panzer*

این جنس گاها به ۴ یا ۸ زیرجنس تقسیم می شود که Kimsey and Bohart (1991) چهار مورد از آنها را معتبر می دانند و به سطح جنس ارتقا داده اند. جنسی که امروزه به عنوان *Omalus* شناخته می شود شامل ۲۰ گونه است که توسط مشخصات زیر قابل تشخیص می باشد: بیولوژی: این زنبورها پارازیت زنبورهای زیرخانواده Pemphredoninae از خانواده Sphecidae می باشند (Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: این زنبورها در همه مناطق به غیر از استرالیا پراکنده هستند ولی در هولارکتیک گسترش بیشتری دارند. از این جنس گونه‌ی (*O. hypocritus*) (Buysson, 1893) از حاشیه‌ی دریای خزر جمع آوری و توصیف شده است (Kimsey and Bohart, 1991). در این تحقیق دو گونه از این جنس شناسایی شده که شرح آن در زیر آمده است:

گونه‌ی *Omalus biaccinctus* (Buysson, 1893)

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، دیزج علیا، مرداد ماه ۱۳۸۸، تله مالیز، لیلی پوررفیعی، ۶ ماده.

این گونه به گروه گونه ای *punctulatus* تعلق داشته و از اروپا و غرب آسیا جمع آوری و گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و این نخستین گزارش گونه فوق از ایران و خاورمیانه می باشد.

گونه‌ی *Omalus* sp.

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، دیزج علیا، مرداد ماه ۱۳۸۸، تله مالیز، لیلی پوررفیعی، ۶ ماده.

زنبوری به طول ۴ تا ۶ میلی متر، سر و سینه سبز تیره و شکم مسی، نقاط روی سینه بزرگ و نامنظم ولی نقاط روی بندهای شکم ریز و کم عمق و منظم، استیگما در انتهای گرد و پهن، پیش قفس سینه و اسکوتوم در وسط محدب، تگولاها بزرگ، لبه عقی ترثیت سوم در وسط شکافدار.

جنس *Pseudomalus* Ashmead

این جنس بزرگ‌ترین جنسی است که از جنس *Omalus* جدا شده است و دارای ۴۲ گونه در دنیا می‌باشد رنگ آمیزی بدن در شناسایی گونه‌های آن زیاد استفاده می‌شود. همانند سایر جنس‌های تفکیک شده از *Omalus* شناسایی نر و ماده در آنها خیلی مشکل است.

بیولوژی: پارازیت زنبورهای زیرخانواده‌ی Pemphredoninae از خانواده‌ی Sphecidae می‌باشد (Kimsey and Bohart, 1991).

پراکنش جغرافیایی: این زنبورها در منطقه‌ی هولارکتیک به ویژه جنوب سوریه سابق گسترش بیشتری دارد. از این جنس تنها گونه‌ی *P. tamanii* (Semenov, 1932) از ایران گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991). در این تحقیق یک گونه از این جنس شناسایی شد که شرح آن در زیر آمده است:

گونه‌ی *Pseudomalus bergi* Semenov, 1932

نمونه‌های بررسی شده: استان آذربایجان شرقی، مرند، پیام، تیرماه ۱۳۸۴ و خردادماه ۱۳۸۶، تله مالیز، ۲ ماده. استان آذربایجان شرقی، خسروشهر، تیرماه تا آذر ماه ۱۳۸۶ و خرداد تا مرداد ماه ۱۳۸۸، حسینعلی لطفعلیزاده، ۹ ماده. استان آذربایجان شرقی، مرند، دیزج علیا، مرداد ماه ۱۳۸۸، تله مالیز، لیلی پوررفیعی، ۴ ماده.

طول بدن ۳ تا ۶ میلی متر، بدن سبز رنگ، سر و سینه با نقاط بزرگ و عمیق و شکم با

نقاط ریز و پراکنده، شیار شاخکی عمیق و براق، لبه عقبی تریزیت سوم در وسط شکافدار. این گونه تنها از چین گزارش شده است (Kimsey and Bohart, 1991) و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

سپاسگزاری

از دکتر P. Rosa (از کشور ایتالیا) به دلیل همکاری صمیمانه‌اش در تأیید و شناسایی برخی گونه‌ها و ارسال مقالات و اطلاعات علمی با ارزش که امکان انجام این تحقیق را تسهیل نمود سپاسگزاریم.*

منابع

- AGNOLI, G. L. and P. ROSA, 2010. *Chrysis.net website*, interim version 10-Jan-2010, URL: <http://www.chrysis.net/>.
- CARPENTER, J. M. 1999. What do we know about chrysidoid (Hymenoptera) relationships? *Zoologica Scripta*, 28 (1-2): 215-231.
- DARLING, D. and L. PACKER, 1988. Effectiveness of Malaise trap in collecting Hymenoptera: the influence of trap design, mesh size, and location. *The Canadian Entomologist*, 120: 787-796.
- ESMAILI, M. and R. RASTEGAR, 1974. Identified species of Aculeata Hymenoptera of Iran. *Journal of Entomological Socioety of Iran*, 2(1): 41-52.
- GAULD, I. D. and K. J. GASTON, 1995. The Costa Rican Hymenoptera fauna. In: Hanson, P., Gauld, I. D. (Eds.), *The Hymenoptera of Costa Rica*. Oxford University Press, Oxford, pp. 13-19.
- KIMSEY, L. 2006. California cuckoo wasps in the family Chrysidae: Hymenoptera.

* نشانی نگارندگان: مهندس لیلی پورفیعی، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور تهران، ایران؛ دکتر حسینعلی لطفعلی‌زاده، بخش تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، تبریز، ایران؛ دکتر علیرضا شایسته‌فر، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اراک، ایران؛ دکتر مینا رمضانی، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آشتیان، ایران.

- University of California Press. Oxford, New York, Toronto. 311 pp.
- KIMSEY, L. and R. BOHART, 1991. The chrysidid wasps of the World. Oxford Science Publication. pp. 585.
- LINSENMAIER, W. 1959. Revision der Familie Chrysididae, *Mitt. Schweiz. Ent. Ges.* 32: 1-240, Nachtragen, ibid. 41: 1-144.
- LINSENMAIER, W. 1994. The Chrysididae (Insecta: Hymenoptera) of the Arabian Peninsula. Fauna of Saudi Arabia, 14: 145- 206.
- LINSENMAIER, W. 1999. Die Goldwespen Nordafrikas (Hymenoptera, Chrysididae). *Entomofauna, Suppl.* 10, 281pp.
- MÓCZÁR, L. 1951. Les Cleptidae du musée Hongrois d'histoire naturelle, *Ann. Hist. Natur. Mus. Nation. Hungarici, Zool.*, 1: 260-282.
- MÓCZÁR, L. 1997. Revision of *Cleptes* (Leiocleptes) species of the world (Hymenoptera, Chrysididae, Cleptinae). *Folia Entomologica Hungarica* LVIII: 89-100.
- MÓCZÁR, L. 1998. Revision of the Cleptinae of World. Genus *Cleptes* subgenera and species groups (Hymenoptera, Chrysididae). *Entomofauna Zeitschrift fur Entomologie. Ansfelden*, 30: 501-516.
- MORGAN, D. 1984. Cuckoo-Wasps (Hymenoptera, Chrysididae). Handbooks for the Identification of British Insects 6/5: 37pp.
- NIEHUIS, O. and J. W. WÄGELE, 2004. Phylogenetic analysis of the mitochondrial genes LSU rRNA and COI suggests early adaptive differentiation of anal teeth in chrysidine cuckoo wasps (Hymenoptera: Chrysididae). *Molecular Phylogenetics and Evolution*, 30: 615-622.
- NIKOL'SKAYA, M. N. 1978. Chryridoidea. In: V. Tobias (ed.): The identification of the insects of the European part of USSR, Vol. 3 Part 1, No. 119. Lenningrad.
- SCHNEIDER, F. and J. AUBERT, 1959. Mitteilungen der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. *Bulletin de la Societe Entomologique Suisse*. vol. xxxii. pp. 232.
- SEMENOV, A. 1912. *Chrysididarum* species novae *velparum cognitae* (Hymenoptera). *Rev. Russ. Ent.* 12: 177-201.
- STRUMIA, F. 2001. Hymenoptera Chrysididae. Aggiornamento alla Checklist delle specie della fauna italiana. *Boll.Soc.entomol.ita.* 133 (I): 88-92.
- TORMOS, J., D. ASIS, A. BENITEZ and S. F. GAYUBO, 2009. Description of the mature larva of the sand wasp *Bembix bidentata* and its parasitoids (Hymenoptera:

- Crabronidae, Chrysidae Mutilidae). Florida Entomologist 92(1): 43-53.
- TSUNEKI, K. 1952. Two New Species of Chrysidae from Japan and Korea. Insecta Matsumurana. 18: 30-33.
- YILDIRIM, E. and F. STRUMIA, 2000. Contribution to the knowledge of Chrysidae fauna of Turkey. part 1: Cleptinae (Hymenoptera, Chrysidae). Frustula entomol. 23: 161-166.

Address of the authors: Eng. L. POURRAFEI, Payam-e Nour University of Tehran, Department of Biology, Tehran, Iran; Dr. H. A. LOTFALIZADEH, Department of Plant Protection, East-Azabaijan Research Center for Agriculture and Natural Resources, Tabriz, Iran; Dr. A. SHAYESTEH-FAR, Department of Biology, College of Science, Arak University; Dr. M. RAMEZANI, Department of Biology, College of Science, Islamic Azad University of Ashtian, Iran.